

дїха ꙗко Ісуса мнїмїи братїа повѣрѣваха въ него: и за който рече: и станеть и оузритъ пастѣво своѣ [ст. д.] коѣ ли ще да ѣ негово пастѣво? виждь, защо ѡзыцы те мѣ се дадоха: и оупасеть пастѣво своѣ крѣпостїю Гдѣ, и въ слѣвѣ ѡмене Гда Бога своегѡ превѣдуть ѡзыцы: занѣ нынѣ возвеличитса пастырь добрый до конѣцъ землїи: сїрѣчь до скончанїа. И аки ѡскашъ да се сопротивишъ, и да речешъ, защо не се ѣ возвеличилъ тѣмъ, дѣто пасѣ ѡзыцы те Исусъ Хрїстѣвъ сынъ Божїи, ѡвори си добре ѡчи те, и виждь, защо въ краища та на вселеннаа величяесе, и слависе Гдѣ мѣи Исусъ Хрїстѣвъ ꙗко начала даже и до днѣсь, и до вѣка, сїрѣчь до скончанїа: това оубо значи, занѣ возвеличитса до конѣцъ землїи.

Ѣр. И понѣже ѣ така, катѣ ты що дѣлашъ, заради коѣ причина не рече прорѣкъ о, защо ѡзы тебѣ мнѣ ѡзыдетъ старѣйшина, ѣже быти въ княза въ ѡзыцѣхъ, но ѡидѣ во Израїилъ?

С. Това ѡме Израїиль толкѣвасе оумъ видѣвый Бога: понѣже оубо кѣе ѣврее те некога бѣхте въ това ѡме, но катѣ дойдѣ оу кѣсѣ ѣдинокрѣпный сынъ Божїи со своѣ та си вола, кѣе смѣжихте со сѣ ѡчи те си, за да го не кидите, и веднага ѡслапѣхте, и ѡзгѣвихте това ѡме оумъ видѣвый Бога, дѣто се толкѣва Израїиль: и дойдѣ ѡзычници те, дѣто бѣха некога слѣпи, прїйдѣха при Бога, и повѣрѣваха въ ѣдинокрѣпного сына Божїа, и веднага прогледнаха, катѣ прїаха стѣбе крещенїе, и веднага се тѣри нїмъ ѡме то Израїиль, и наименѣвахасе Израїиль: а ꙗко кѣсѣ вдигна со своѣ та Божїа рѣка това ѡме, и даде го намъ, и нарекохме се новыи Израїиль: а кобкѣто ѡслапѣха сѣ некрѣство то (който стѣ кѣе) ѡзгѣвиха това доброе ѡме, и не чѣесе Израїиль: и понѣже се тѣри това ѡме на ѡзычници те, ѡвно ѣ, чѣ за нїхъ рече това прорѣкъ о, сїрѣчь за новыи а Израїиль: защо, ѡзыдетъ Гдѣ, ѣже быти въ княза въ новѣмъ Израїили

Ѣр. Многѡ дѣлашъ, и радїшъ во ѡчанїе да доведѣшъ ѣврейскїи а родъ, и ꙗко тѣка на тамъ нїщо кѣчь да не чѣка, и защо кѣчь ѡнѣдь нѣма надежда за спасенїе: нѣ азъ не маримъ твои те дѣмы, понѣже чѣемъ прорѣка Исїа, защо дѣма: Возсїлетъ Гдѣ въ дѣнь ѣный въ совѣтѣ со слѣвоу на землїи ѣже вознести, и прослѣкити ѡстанокъ Израїила въ Сїѡнѣ, и ѡстанокъ во Іерусалимѣ: свѣти нарекутса вси написанїи въ жїзнь во Іерусалимѣ: и побѣде дѣма: ѡмыетъ Господѣ сквернѣ сыновъ; и дщѣрей Сїѡнскихъ, и крѣвь Израїилевъ ѡчїстїтъ ꙗко средѣ ѡхъ дѣхомъ сѣда, и дѣхомъ знѣм. [д. ст. ѣ г. д.] Прѣче ще дойдѣ крѣме, да ѡма надежда за спасенїе Израїиль, катѣ що чѣемъ прорѣчества та, кѣкъ ще се позовѣ, и ще вѣде нѣ самъ въ пѣрва та си чѣсть, но и въ побѣлема. Оубо сѣ многослѣвїе то си не противїсе, но повѣрѣвай: защо ѡли побѣредъ, ѡли послѣ, така ѡма да вѣде.

С. Не разѣмѣвашъ на свѣтѣгѡ писанїа ѡистинно то сказанїе, заради това дѣлашъ словеса неискѣсны, прѣвише радостенъ, и мыслишъ, защо разѣмѣвашъ нѣщо. Това реченїе дѣто дѣма прорѣкъ о: Возсїлетъ Гдѣ въ дѣнь ѣный въ совѣтѣ